

Romancer og Sange

MED PIANO

componerede af

Joseph Glæser

2^{den} Serie.

- N° 16. 3 Sange for en dybere Stemme (dyb Baryton eller Alt).
1. I Vaaren. 2. Han tvær over Bænkene hang. 3. En Ventende. 48sk.
- N° 17. 6 Sange af Welhaven. 1-5. Foraarsdigte. (1. Smaa Zephyrer dandse.
2. Af Haab og Liv. 3. Vaaren kommer. 4. Zephyr legede med Grenen.
5. I Skovens Ly jeg sidder.) 6. Kilden. 72sk.
- N° 18. 6 Sange af Kaalund, Caralis og M.R. 1. Herte, glem hvad du har lidt.
2. Rastløs Higen. 3. Forbandet Kain ndi Örken gik. 4. Tankens Elv.
5. I Lövspringstiden. 6. I Skjul. 60sk.

Forlæggerens Eiendom

KJØBENHAVN.

Paa Hornemann & Cister's Forlag.

HJERTE, GLEM HVAD DU HAR LIDT!

3

(Text af Caralis.)

Andantino.

Joseph Glæser.

dol.

1. Ha-stig svandt den ly-se Vaar, Blomsten fal-med
2. Al-drig faaer Du Ro, mit Bryst, mens end_nu en
3. Jub-ler Lær-ken dog ved Gry, og det kla-re
4. Himlen er jo blank og blaa, Stjerner tin-dre

dol.

1. i dens Haar for de kol-de Vin - de Man-ge bit-tre Taa - rer flød,
2. skov-klædt Kyst sig i Sø-en spei - ler; medens Ha-vets Vo - ver gaae,
3. Hø - stens Ny end paa Bækken le - ger; Taa-gen løf-ter tungt sig op
4. end der-paa: Al - pe-ro-ser - rø - de. Hjer-te! glem hvad Du har lidt,

led.

p poco rit.

1. Ro-sen, ak saa hvid og rød, al-drig gaaer af Min - de, aldrig gaaer af Minde.
2. og i Luf-tens Bøl - ger blaae Sva-ne-sky-en sei - ler, Sva-ne-sky-en sei-ler.
3. o-ver Fjel-dets høj - e Top, som mod Himlen pe - ger, som mod Himlen pe-ger.
4. favn hvad der end - nu er Dit - Iil din Vaar i - mø - de! Iil din Vaar i - mø-de.

ten col led. *p poco rit. a tempo.* *pp*

3. SANGE

(Text af Kaalund.)

Nº 1. Rastløs Higen.

Con impeto.

1. Ved hvert Maal hvortil jeg hi-ger længsels-
 2. Ingen Hvil-e i min Vi-den, i min
 3. Haabets Fugl, som kjædt jeg jager, al-drig

1. fuld paa Li-vets Vej ved hvert Trin, hvortil jeg sti-ger, finder jeg dog Hvil-e ei. Næp-pe
 2. Tan-ke, i min Dont! Un-der mi-ne Fødder Tiden drejer rastløs Hjulet rundt. Næp-pe
 3. un-der den mig Frist; stedse mig dens Sang be-dra-ger al-tid nær dog e-vig hist! O hvor

1. har jeg Glæ-den fav-net, før den svinder, fal-met, hen - Sav- net, Sav-net, e - ne
 2. kan jeg Fo-den fæ-ste, før den at-ter løf-tes maa til det næ-ste Skridt dog
 3. of-te træt til Dø-den, syn-ker jeg i Slummer hen - Mor - gen rø-den vækker

1. Sav - net bli'er i - - - gjen!
 2. al - tid, e - - - vigt saa!
 3. mig til Strid i - - - gjen!

Nº 2. Forbandet Kain udi Ørken gik.

Andante con moto.

mf

1. For - ban - det Kain ud - i Ør - ken gik, og
2. Og da han suk - ked ved Ned - gangs - sol al -

sfz *p* *dol.*

1. E - va hvi - led paa Baa - re; da faldt fra Ol - din - gen A - dams Blik den før - ste bræn - den - de
2. e - ne i Død - nin - ge - ha - ven, da aanded den før - ste Nat - vi - ol sin himmel - ske Duft ved

dol.

1. Taa - re. Og da han grov i den stil - le Dal' en Grav for sin dø - de Ma - ge, da
2. Gra - ven. For - svundne er man - ge tu - sind Aar; sødt kla - ger end Nat - ter - ga - len, og

dol.

1. fløj - ted den før - ste Nat - ter - gal sin før - ste smel - ten - de Kla - ge
2. Vee - mods blomsten tung - sin - dig staaer og aan - der sin Duft i

1.

2. *mf* *f* *p*

Da - len. End kæmper Li - vet med Sor - gens Hær, det bæ - re el - ler det bri - stel Den

før - ste Taa - re blev fulgt af fleer, men naar, naar fly - der den sid - ste?

Nº3. Tankens Elv.

Allegro appassionato.

mf *mf* 1. Den

1. lar - mende Dag maa svin - de, men i mig selv u -
 2. In - tet kan Strømmen stand - se; Er - fa - ren - hed op -
 3. svund - ne Verd'ner dø - ger den stri - de Elv; men

1. ro - ligt styr - ter der in - de sig Tan - kens Elv. Om
 2. hæn - ger vis - ne - de Krand - se hver Dag der - ved. Min
 3. e - vigt bru - se dens Bøl - ger dybt i mig selv. Og

1. Hjer - tet skyl - le dens Vo - ver med rast - løs, rast - løs Iil, og
 2. Sjæl paa Bøl - ger - ne gyn - ger, veed ei veed ei hvor - hen; mod
 3. om jeg luk - ker mit Ø - re for Ver - dens stær - ke Larm, jeg

1. Min - det høj - er der - o - ver sin Taa - re -
 2. Stjer - ner - ne de mig slyn - ger og ned i -
 3. kan dog Bræn - din - gen hø - re i e - gen

a tempo.

1. piil. 2. Slet 3.
 2. gjen. 3. For -
 3. Barm.

a tempo.

I LØVSPRINGSTIDEN.

(Text af M.R.)

Con moto, poco risoluto.

risoluto.

1. Udsprungen staaer den fri - ske Skov, og Hin - den sæt - ter
 2. Dyhtlokker ind hver løn - lig Sti, hvor Træ - et mens man
 3. O hvilken Fri - hed Kraft og Ro! her byg - ger Tan - ken
 4. Ja smykket som en yn - dig Brudmaa Du, mit Fø - de -
 5. De seer ei Kampen, som skal staa en - gang ved di - ne.

1. blødt sin Hov blandt hvi - de A - ne - mo - ner. Fra Bø - gens Top, hvor Duggens Bad nys
 2. gaaer for - bi, de bru - ne Knopskæl drys - ser; I Vin - tersøvn end E - gen staaer, men
 3. let sin Bro til Ly - sets stær - ke Ri - gel Her er ei an - den Læn - ke tung, end
 4. land see ud for hvert et fremmed Øj - e. Dog, mens de see dig i din Pragt, de
 5. Bøl - ger blaae for Li - vet og din Æ - re: Den komme vil, men Haa - bets Sang, som

1. døb - te Dros lens Un - ge glad, gaa blø - de Fløj - te - Toner.
 2. Bøl - gen hvi - sker, det er Vaar, og snart den vaa - gen kysser.
 3. Skæl - let om - kring Knoppen ung, her Suk og Frygt maa vi - ge.
 4. seer ei Længslen, som staaer Vagt paa al - le di - ne Høj - e.
 5. nu gaaer o - ver Danmarks Vang, skal om vort Banner væ - re.

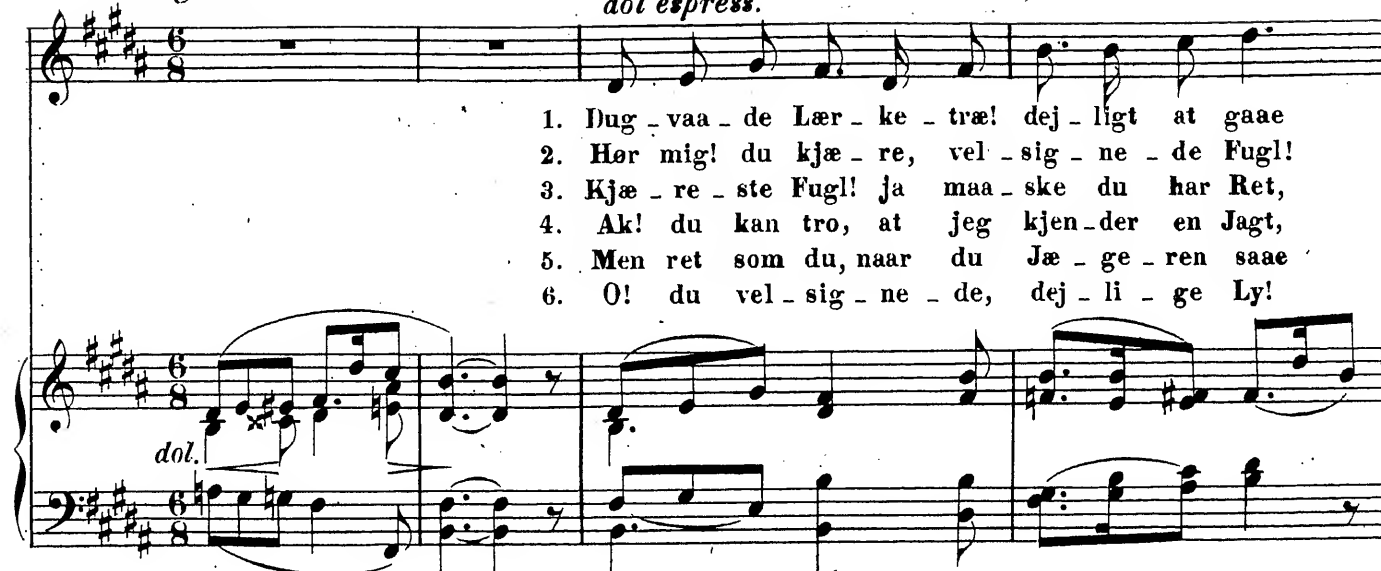
I SKJUL.

9

(Text af M.R.)

Allegretto.

dol espress.

1. Dug - vaa - de Lær - ke - træ! dej - ligt at gaæ
2. Hør mig! du kjæ - re, vel - sig - ne - de Fugl!
3. Kjæ - re - ste Fugl! ja maa - ske du har Ret,
4. Ak! du kan tro, at jeg kjen - der en Jagt,
5. Men ret som du, naar du Jæ - ge - ren saaæ
6. O! du vel - sig - ne - de, dej - li - ge Ly!

dol.

1. her ved din Rod mellem Klokkerne blaae midt i den brunrø - de Lyng! Kunde man see vel et
2. Laan mig nu blot for 'en halv Time Skjul, til jeg min Nød kan faa glemt. Sagtens du tænker, den
3. dog fra dig selv maa du kjende til det, husk, naardu Jæ - ge - ren saa; føl - te du da ik - ke
4. tak du din Gud for din fje - dre - de Dragt, at du kan undfly den let. Ret som en And jeg i
5. svin - de bag Busken, lod Klokkerne blaae rin - ge til Hvi - le og Fred, sang, saa at Sko - ven i
6. Her jeg i Lyngen kan stir - re mod Sky, tryk som den vin - ge - de Fugl. Drossel, syng op nu! og

dol.

espress.

1. be - dre Pal - lads! Her har til Gil - de ret Drosler - ne Plads, syng nu! jeg lyt - ter, o syng!
2. er ik - ke stor, si - den jeg gi - ver den To - ner og Ord, og jeg til Spøg nu er stemt.
3. Li - vets Be - svær? Tab - te du ik - ke af Skræk da dit Vejr, glemte din Tril - le at slaa?
4. Dagn - li - vets Kjær ja - ges omkring, men trods al min Besvær bli'er jeg paa selv samme Plet.
5. Drømme - sank hen, fin - der jeg her nu mig selv dog i - gjen, glemmer i Sang, hvad jeg leed.
6. lad saa os to pri - se den Ti - me, der gi - ver os Ro! Her er vi rigtigt i Skjul.

Led.